An illustration of a man with a keyhole for a stomach and a group of blue round creatures hanging from a wire. The man is on the left, looking down with a worried expression. He has a red and white checkered bowtie. The blue creatures are on the right, hanging from a horizontal wire. They have large eyes and small orange limbs. The background is a textured, light brown color.

Een verhaal van
Valérie Bonenfant

www.majuscrit.fr

Geïllustreerd door Jumyco

Vertaald door Elvire Papillon

Super Lapipotte

Super Lapipotte was een vrolijke fluit.
Ze speelde van jongs af aan vrolijke,
meeslepende deuntjes, die ze zelf verzong
terwijl ze naar de natuur luisterde.
Die stromende waterval ? Dat gaf een
prachtig, licht PFWI FWI FWI.
Hoorde ze een paar vogels in de bossen
fluiten, dan gaf dat een concert van Fifififi
fifififi, een plezier voor de oren.
Het ruisen van de wind in de boombaadjes?
De fluit antwoordde met een mooi
FAFAFEFEU...

A whimsical illustration of a character named Super Lapipotte, a yellow creature with a large, multi-jointed mouth and a small body, wearing a purple suit and white gloves. He is playing a large, colorful trumpet. In front of him is a music stand with a sheet of music. A green apple is on the stand. The background is a warm, yellowish-brown color.

Op een dag werd Super Lapipotte verrast door een stuk papier dat onder haar mondstuk geplaatst werd. He ? Wat was dat voor een blad? Dat heb ik nog nooit gezien, zo iets wits en vierkants...De natuur maakt soms rare dingen! Maar dit kwam blijkbaar helemaal niet uit de natuur.

Want het stond op een raar metalen, hoogst verfijnd voorwerp.

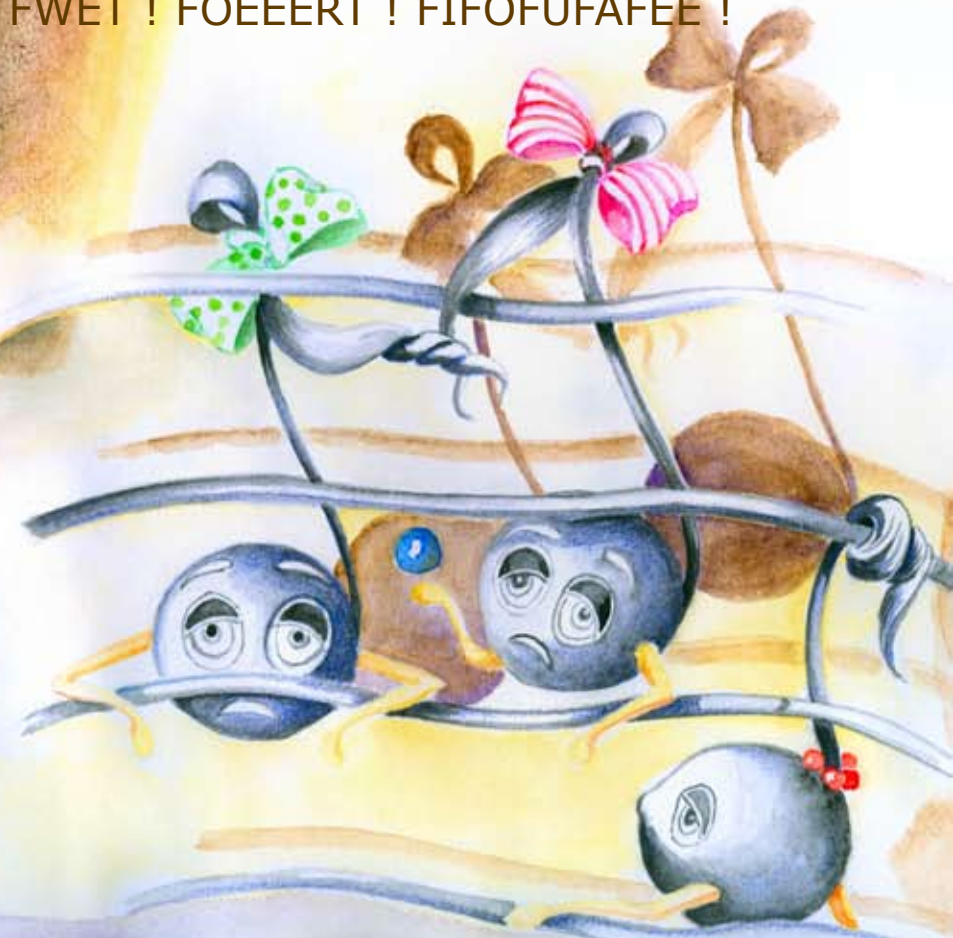
- Vooruit, kleine Marilère, 't is gemakkelijk: sol la si fa mi re do

- FWET ! FOEEERT ! FIFOFUF AFEE !

- Stop ! Dat is archi-vals! Kom op Marilère, concentreer je, dit klinkt als een bende eenden !

Ah nee ! Eenden zingen nog beter. Die doen van:

- KWEK KWEK KWEK KWEK!

-Marilère, wees een beetje serieus! En doe niet zo kinderachtig! Lees goed je partituur, kijk daar, we doen het kalm aan... Daar, sol la si... Speel alleen maar dat! He, er liep een konijn door het bos! Super Lapipotte deed het na met haar muziek.

- FA TA FOP , FA TA FOP, FA TA FOP... !

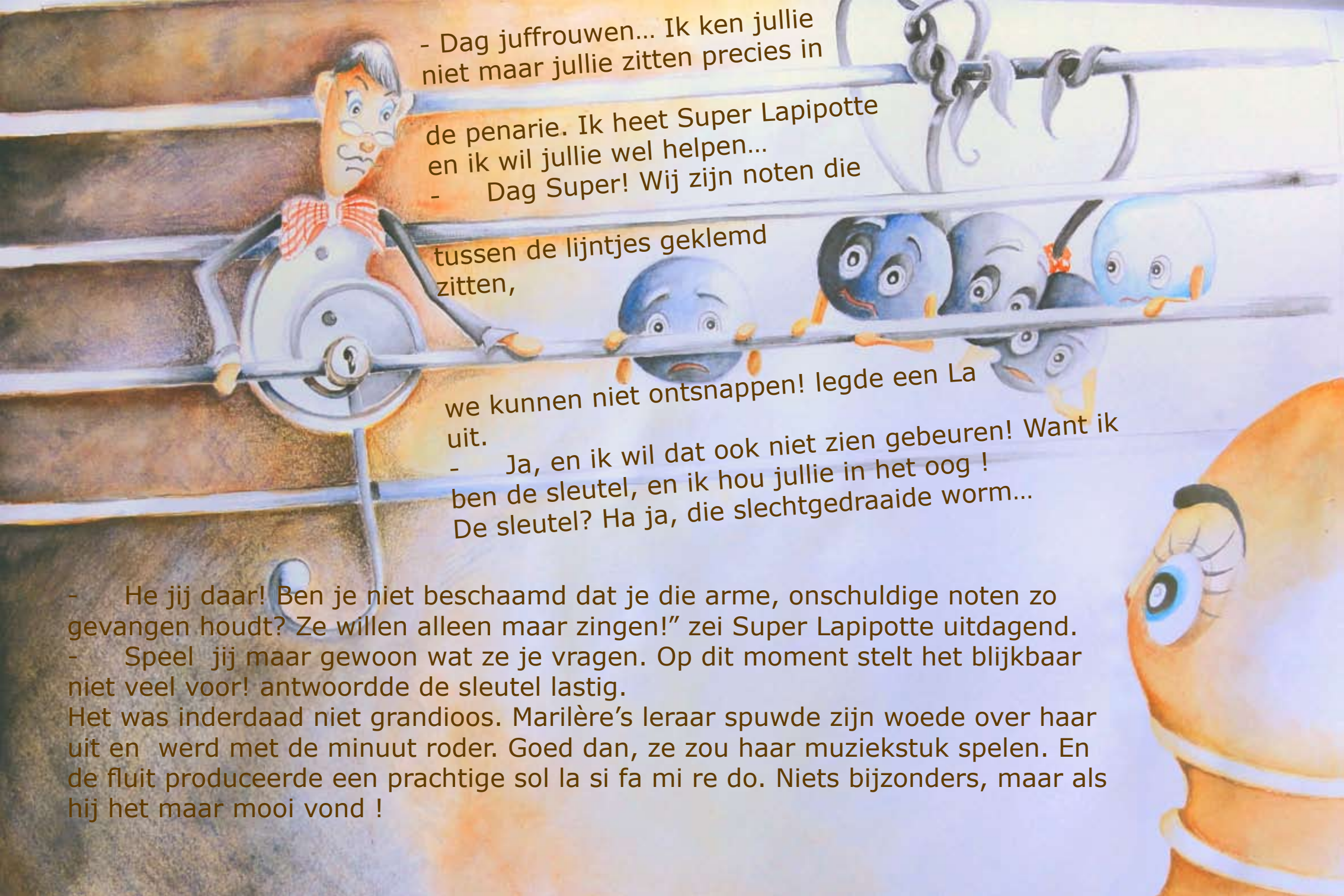
- Oh grrrr ! Marilère, zo is het genoeg ! 't is nochtans simpel! Geef me je fluit!

Het arme instrument zat tussen dikke, harige handen geklemd. Oeps! Het kon niet meer bewegen, de greep was te stevig!

-FOL FA FI FA FI FE FO ! Zo, heb je die mooie melodie gehoord ? Nu is het aan jou, je volgt de noten op de notenbalk en je speelt ze...

Super keek wat beter naar het witte blad. Inderdaad, het papier stond vol met kleine zwarte tekens, die in een lange kooi opgesloten zaten. Arme sukkeltjes, ze zaten gevangen!

- Dag juffrouwen... Ik ken jullie niet maar jullie zitten precies in

de penarie. Ik heet Super Lapipotte en ik wil jullie wel helpen...

- Dag Super! Wij zijn noten die

tussen de lijntjes geklemd zitten,

we kunnen niet ontsnappen! legde een La uit.

- Ja, en ik wil dat ook niet zien gebeuren! Want ik ben de sleutel, en ik hou jullie in het oog!
De sleutel? Ha ja, die slechtgedraaide worm...

- He jij daar! Ben je niet beschaamd dat je die arme, onschuldige noten zo gevangen houdt? Ze willen alleen maar zingen!" zei Super Lapipotte uitdagend.

- Speel jij maar gewoon wat ze je vragen. Op dit moment stelt het blijkbaar niet veel voor! antwoordde de sleutel lastig.

Het was inderdaad niet grandioos. Marilère's leraar spuwde zijn woede over haar uit en werd met de minuut roder. Goed dan, ze zou haar muziekstuk spelen. En de fluit produceerde een prachtige sol la si fa mi re do. Niets bijzonders, maar als hij het maar mooi vond!

- Nu is het aan ons!
De fluit viel de notenbalk aan.
Ten eerste begon ze luid te blazen
in het oor van de sleutel. Maar
hoe hoog en schril haar klanken
ook waren, de sleutel
bleef vastbesloten hangen.
Niets leek hem van zijn
notenbalk te kunnen halen.

- Je verspilt je tijd! Als je
denkt dat jij, een fluitje van
kopernikkel, mij bij deze
geniale partituur zal
weghalen, dan heb je het
goed mis ! Ik ben hier al eeuwenlang.
Nee maar, wie denkt ze wel dat ze is, die grote
opgeronde fluit van een cent? Op de notenbalk
bewogen de noten hun staart en bibberden
van schrik.

- Stop, Super! We maken haar vast boos
en dan zal ze ons nog meer
pesten! kermde een Re.

Dat zullen we nog wel zien! Super zette de grote middelen in. Ze plaatste haar mondstuk aan het begin van de notenbalk en blies kort maar krachtig zodat de sleutel in een wervelwind terechtkwam. Hij vloog weg en werd gegrepen door een ekster die dat gekke voorwerp bij haar oude rommel wou leggen.

De weg was
vrij.

- Kom,
schoonheden,
kom vrij
zingen!

Eerst waren ze wat verlegen maar
wat later kwamen ze dapper uit
hun kooi te voorschijn. De
zestiende noten hielden elkaars hand
vast, de dubbele noten gingen wat langzamer..
Het duurde niet lang voordat iedereen buiten was.

- Nu is het aan jullie!
- Laaaaaa!
- Ja, dat is mooi!
- DOOOOO!
- Bravo! juichte Super.

De noten zongen in de natuur. Een voor een
lieten ze zich met de wind meevoeren. Waar
gingen ze heen? Niemand die het weet...
Maar misschien zullen jullie hen ooit vinden...
Je kan hen gemakkelijk herkennen: ze zingen, over
de vrijheid...